

Carod, 'aurrera'!

La polèmica sobre les converses del polític català amb ETA ha provocat al País Basc un corrent de solidaritat i de renovada simpatia cap el dirigent d'ERC. Als bascos els ha sorprès la ingenuïtat de Carod-Rovira, però també la seva predisposició a fer tot el possible per ajudar a resoldre el conflicte que pateixen. El sentiment a Euskadi es resumeix en aquest crit: "Carod, endavant!".

La revista d'Elkarri, el moviment social basc pel diàleg i l'acord, dedicava el seu número del passat mes d'octubre a Josep-Lluís Carod-Rovira. En les últimes línies de l'entrevista el líder republicà expressava aquest desig: "No he parlat mai amb ETA, tot i que m'agradaria molt fer-ho. I parlar de política, és clar." "Després de dècades d'activisme d'ETA –continuava Carod– s'ha constatat a bastament que la via armada no ha servit per a aconseguir l'objectiu d'una Euskadi sobirana. Al mateix temps, en aquest període, cap executiu espanyol ha pogut posar fi a la violència d'aquesta organització. Cap dels dos no ha assolit el seu objectiu. Per tant, estem en via morta, només tindrà èxit aquella via que es basi en la llibertat i el benestar d'aquestes persones. M'agradaria parlar amb ETA d'aquestes coses."

I ho va fer. Tres mesos després de concedir aquesta entrevista a un mitjà basc, Carod-Rovira feia realitat el seu desig i comunicava personalment a la direcció d'ETA totes aquestes reflexions.

A Euskadi, un cop filtrada aquesta informació a la premsa espanyola, la pri-

mera reacció va ser la d'esperar a veure què passava a Catalunya i com reaccionava el mateix Carod-Rovira. Mentre es desfermava la tempesta política a Madrid i a Barcelona, Vitòria es limitava a observar i posava en marxa mecanismes per contrarestar la campanya mediàtica contra el dirigent d'ERC. En determinats ambients del nacionalisme basc, els contactes entre Carod i ETA no van sorprendre perquè un reduït nombre de persones n'estava al corrent i guardava el secret.

Enmig de totes les desqualificacions contra el conseller en cap, 24 hores després de l'esclat de la crisi, des de fora de Catalunya, des d'Euskadi, arriba la primera veu que defensa Carod de manera total i absoluta. El conseller de Justícia i membre de la direcció d'Eusko Alkartasuna, Joseba Azkarraga (vegeu entrevista pp. 38-40), acusa populars i socialistes de "cinisme polític" i de "jugar a la doble moral", els recorda que ells també van parlar amb ETA –el PSOE a Alger i el PP a Suïssa– i confessa que "de vegades a un mateix li entren autèntiques ganes de vomitar davant tanta hipocresia i mesquinesa. Ara resulta que Carod-Rovira és poc menys que membre d'Al-Qaida per haver-se reunit amb membres d'ETA per intentar convèncer-los que deixin de matar i d'amenaçar i perquè apostin, d'una vegada, per les vies polítiques".

Més acostumat a aquest tipus de tempestes i amb més experiència pel que fa a contactes amb ETA, l'executiu del lehendakari Juan José Ibarretxe denuncia el linxament del polític català i, fins i

El líder republicà
agrada als bascos.
Hi té bona entrada
i quan va a Euskadi
se l'escolten
amb molta atenció.
Molts desitjarien que
Josep-Lluís Carod-Rovira
fos basc i que,
amb el seu discurs
a favor del diàleg,
dirigís un partit
abertzale.

El nou president del PNB, Josu Jon Imaz, ha evitat de defensar obertament l'exconseller en cap català i el diàleg polític amb ETA i ha centrat el seu missatge a denunciar que és "inacceptable que els serveis de seguretat de l'estat segueixin una persona democràtica com Carod-Rovira".

tot, va més enllà. El Govern basc proclama que "qualsevol iniciativa des de qualsevol instància que estigui dirigida a l'objectiu d'aconseguir la fi de la violència i la pau és vàlida i positiva al marge de si aconsegueix o no els resultats perseguits".

Més tímida és la resposta del PNB als atacs del PP contra ERC i de retruc contra el Govern català, presidit pel socialista Pasqual Maragall. La formació de Josu Jon Imaz, que a Catalunya té com a referent CiU, opta per no fer una defensa encesa de Carod i del diàleg polític —passa de puntetes sobre aquestes dues qüestions— i centra el seu missatge a denunciar que és "inacceptable que els serveis de seguretat de l'estat segueixin una persona democràtica com Carod-Rovira". Segons el nou president del PNB, aquests seguiments s'han dut a terme "a favor dels interessos del PP".

Imaz i el seu partit han de suportar una doble contradicció en tota aquesta crisi.

D'una banda, la formació basca sap que a Artur Mas no li faria cap gràcia un suport ferm del PNB a ERC, rival de CiU, i, a més, no ho oblidem, responsable que el partit de Pujol estigui en l'oposició. L'altra posició incòmoda per al PNB té a veure amb l'entusiasta defensa que fa Carod del diàleg polític amb ETA. Simplement, els penebistes no poden defensar una cosa que ara mateix no practiquen.

Això té repercussions en la política basca. La il·legalitzada Batasuna posa de relleu aquestes contradiccions del PNB; de fet, Arnaldo Otegi creu que Josu Jon Imaz "ha sortit tocat" d'aquest esdeveniment polític, perquè "no ha sabut predicar en primera persona la pràctica del diàleg i la defensa de les solucions". "Estem segurs —afirmava Otegi— que es troba molt incòmode en l'actual debat i, per això, prefereix desviar-lo cap a les qüestions de sempre o bé traslladar l'atenció cap a l'espionat-

ge espanyol." Per contra, el mateix Otegi fa un elogi del "coratge polític" de Carod i diu que la seva reunió amb ETA és un "exercici de responsabilitat política".

Mirant al futur i fent un balanç dels danys que ha pogut provocar aquesta crisi en el tripartit català, el Govern basc considera que els socialistes han estat els més perjudicats. Fonts de la Lehendakaritza posen de manifest que ni el líder del PSOE, José Luis Rodríguez Zapatero, ni tampoc Pasqual Maragall a Catalunya, han sabut donar una imatge coherent en la gestió de la crisi. Segons els col·laboradors d'Ibarretxe, malgrat tot, el líder republicà ha sortit ben parat i estan convençuts que Carod-Rovira i ERC sabran rendibilitzar electoralment, el pròxim 14 de març, aquesta guerra iniciada pel PP contra l'independentisme català.

Daniel Gómez (Bilbao)